

Nesi vardır? İki yıl sonrası seksen senenin
En azından, gene bir tıfl gülecektir sanırım.
Okulun verdiği müşkilleri her dem yenenin
Tekaütlük yılı bir gün gelecektir sanırım.

Mehmet Fatin Baki

17 Temmuz 2009

MİZÂN KEFESİ

Yaşı seksenleri aşmış bireyin ten kafesi
Ediyor hıfz-ı emânet verilen can nefesi
Ne kadar çok çekecek gizli hayat sıkletini
Nice suçlarla leb-â-leb dolu mîzân kefesi

Bakarak yaptığı yanlışlara pîrân utanır
Gelişen bilgili genç kendini ölmez mi sanır
Su-i-zann yüklü terâzi daha kaç yıl dayanır
Kabahatlarla leb-â-leb dolu mîzân kefesi

Ta ezelden beridir böyle düzenlendi cihan
Ne çıkar boş yere bir havf ile etsen de figan
Bozulup mahv olacak dengesi beklenmedik an
Bu günahlarla leb-â-leb dolu mîzân kefesi

Hıfz-ı emânet = emaneti saklamak
Mîzân = terazi
Leb-â-leb = ağızına kadar
Pîrân = ermişler
Su-i-zann = kötülük fikri
Havf = korku

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
.. / / .. / / .. / / .. /

EDEBİYYÂT

Kültürdeki bir sâhada yektir. Edebiyyât
Merhum dedemizden gelenektir. Edebiyyât
Resmen soruyor genç müteşâirlere Nâci
' Dîvânece sözler mi demektir. Edebiyyât
Âsâr-ı terakkî diyoruz biz buna. Heyhât.' (*)

Şâir yaratır kavlı ile bir nağmeli san'at
Kalpten gelecek hisleri yazmaktaki maksat
Masmuhsada gerçekleri tefrit veya ifrât
' Dîvânece sözler mi demektir. Edebiyyât
Âsâr-ı terakkî diyoruz biz buna. Heyhât.' (*)

(*) Muallim Nâci'den bir beyit

Yek = bir, tek

Feyz = ilim, irfan

Müteşâir = sözde şâir

Âsâr-ı terakkî = ilerleme, kalkınma ederleri

Kavl = sözler, kelimeler

Masmuh = müsaade edilmiş

Tefrit = tersine aşırılık

İfrât = aşırı gitme

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

/ / . . / / . . / / . . / /

SU SIKINTISI

Ne susuz kal çok uzaklardaki çölde
Ne boğul kente yakın sığ duru gölde
Dolu yüzlerce pınar her dere'nizde
Görecek bunları göz yok mu ki sizde
Arıyor tatlı su halk tuzlu denizde

Feilâtün Feilâtün Feilâtün

. . / / . . / / . . / /

NE YAPIYORUM

Kocaman bahçeli bir ev
İçinde yalnız ben varım
Öldükten sonra karım
Şiir yazıyorum.

Yorulduğumda
Bahçede çiçeklere sesleniyorum
Cevap vermiyor ezharım
Bazan toprağı kazıyorum
Sebzelerle besleniyorum.

Öldükten sonra karım
Kimseye yoktur zararım
Şiir yazıyorum.

ARARIM SENİ (Şarkı)

Ne zaman görsem seni kendimi kaybederim
Benliğimi bulunca bende ararım seni
Coşkun akan nehirde bendimi kaybederim
Kabaran dalgalara bile sorarım seni

Irmaklarda çaylarda akar su durulunca
Kalbimin köşesinde sana taht kurulunca
Bu ru'ya âleminde hayalini bulunca
Hem kucaklarım seni hem tadarım buseni

Hece : 7 + 7 = 14

GÖRÜRÜZ - GÖREMEYİZ

Bir ağaç yaşlanır çürür gider, görürüz
Bir ev eskir yıkılır, görürüz
Canlı hayvanları keser yeriz, görürüz
Bulutlar yağmur olur yağar, kaybolur görürüz
Aceba yıldızlar, ay ve güneş de yaşlanır mı?
Yaşlansa da, biz göremeyiz.
Ömrümüz yetmez.
Biz de ölürüz, gömülürüz.

NUSRET ve İNÂYET

Kaderim verdi benim nefsime zillet ve mezellet
Bulamaz derdime bir çâre ne devlet ne hükûmet

Şükür olsun sana yâ Rab seneler sekseni buldu
Melekâtta daha vaslolmadı dâvet ve icâbet

Emir elbet gelecek rûhuma beklenmedik anda
Çıkacak karşıma makberde ya zulmet ya selâmet

Bana Münkir ve Nekir varsa sevâb söyleyecekler
Verecek, varsa günâh levheda, külfetli eziyyet

Yanılıp yaptığımız şeylere mağfûr olalım biz
Kadir Allah verecek nâdime nusret ve inâyet

Melekât = melekler

Vaslolmadı = gelmedi, ulaşmadı

Levha = Levh-i mahfuz

Mağfûr = pişmanlık duyup af dileme

Nâdim = pişman olan

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / / . . / /

NE KALDI

Bütün ecdâdımız ebkem, yerin altında yatarken
Bize mîrâsta düşen köhne mezarlıkta ne kaldı.
Her an eğlenceli dünyâda yaşam yerleri varken
Nice mevcûd seçenekten yalnız bir tane kaldı.

Ebkem = dilsiz, sessiz

Mevcûd = var olan

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

GİTTİ

Babamın bir çift çorabı vardı
bir caketini ve birkaç kravatı vardı
yeni bir gömleği vardı
Giyemeden gitti.

Karısı vardı,
Çocukları vardı
torunları vardı
Hepsini bir arada göremeden gitti.

Kendisini sevindiren şeyler vardı
planları vardı, nasihatları vardı
çok diyecekleri vardı
Söyleyemeden gitti.

MÜKÂFÂT - MÜCÂZÂD

Bilerek devlete yardım veya çok karşı koyanlar
İşe mebnî gidecek bir yere sürgün yada âzâd.
Dini âlet yaparak hayra ve eşrâra doyanlar
Yüce Haktan görecekler ya mükâfât ya mücâzâd.

Mebnî = dayanarak, işten dolayı

Eşrâr = şerler

Mücâzâd = ceza çektirme

Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilâtün
. . / / . . / / . . / / . . / /

FILİSTİNDE

Gazzada bebekleri vuranlar
çocuktaki bir zamanlar
baba ocağında
Allah fırsat vermesin.

Bu yavrulardan sağ kalanlar
bebek öldürecek yarın
ana kucağında
Allah göstermesin.

SABRET

Şu velûd toprağın altında tohumlar gibi sabret
Gelir elbet ki güneş sen de muhakkak yeşerirsin
Çalışırsan ve verirsen gönül ihlâs dolu gayret
Emin ol sevgili dost, sen de müfid meyve verirsin.

Velûd = verimli

İhlâs = saf, temiz, halis

Müfid = faydalı

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / / . . / /

BİLE BİLE

Saç sakal ağarttık
seksenlere gele gele biz

Çocuk çoluk arasında
ihtiyarlıyoruz güle güle biz

Gurbete de alıştık
göz yaşımızı sile sile biz

Yaşıyoruz yaşayacağız
Öleceğimizi bile bile biz

ARARIM

Bütün ömrüm boyu eğlence güden zevk ararım
Nereden geldi bilinmez bu kalender kararım

Bulurum zannederek dehr'de behişt-havz ararım
Ararım vaz geçemem gelsede binbir zararım

Temiz ihlâs ile yer yer gezerek baht ararım
Bu da dağmış bu da orman demeden hep tararım

Cana düşkün bana uygun gelecek nefis ararım
Tutabilsem, ta gönülden yedi yönden sararım

Kanı dindirmek için kendime bir cây ararım
Fakat ölsem duramam toprağı alttan yararım

Behişt-havz = cennetteki bir havuz
İhlâs = gönülden gelen samimiyet
Cây = sakin bir yer

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

BULURSUN DEDİLER

Şiirin kasdini mânâ'da bulursun dediler
Yakışık sesleri mısırâ'da bulursun dediler

Edebî san'atı tenkid edemezsin diyerek
Her eleştirmeyi gavgâ'da bulursun dediler

Kamışın yavrusu ney'den çıkacak ses yerine
Aranan nağmeyi nefhâ'da bulursun dediler

May içen duygulu şâir tarafından sunulan
Şarabın zevkini sen mâ'da bulursun dediler

Fatin'in yazdığı manzûmede sahven yapılan
Ufacık yanlışlığı imlâ'da bulursun dediler

Kasd = maksat, belirli niyet
Nefhâ = yel, hava
Mâ = su
Sehven = yanlışlıkla

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

ÖLÜM TE'HİRİ

Dilinizden çıkacak sözleri duymazsa kulak
İki uzvun bağı eksik veya yok tevfik ulak

Akılın verdiği fikr kavline uymazsa eğer
Sana bahş olmuş olan mantığı iç duygu yener

Hızır olsan bozamazsın kaderin bir yerini
Ecelin korkusu etmez, ölümün te'hirini

Uzv = organ

Tevfik = uygun

Ulak = mutavassıt, elçi

Kavl = söz, laf

Bahş = bağış, hediye edilen

Te'hir = geciktirme, sona bırakma

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

HÜRRÜYYETİM

Bir küçük baykuş kadar keskin değildir rü'yetim
Fıtraten mahdut kılınmış yetmiyor zihniyyetim
Menzilimden bahsedilmez, menşe'im ma'lum değil
Üzgünüm. Bir kuş kadar yoktur benim hürriyyetim.

Rü'yet = görme kabiliyeti
Fıtraten = doğuştan
Zihniyyet = anlayış kabiliyeti
Menzil = gideceğim yer
Mense' = geldiğim yer
Ma'lum = belli

Failâtün failâtün failâtün failün
/ . / / / . / / / . / / / . /

YADIRGAR

Ölüm normal gelir
bir doktora,
bir mezar kazıcısına,
bir roman yazıcısına.
Bazı kimseler yadırgar.

KARARIM YOK

'Garibem gurbete düştüm gönül âvâre yârim yok' (1)
Değişen mevsime bak, geldi şitâ nevbaharım yok

Kaçarak köydeki evden yaya âvâre dolaştım
Çarığım yok, çöreğim yok, bana candan bakar'ım yok

Bilerek zillete düşmekle galiz nefsimi kırdım
Umarım kimseye benden gelecek bir zararım yok

Yaşımın verdiği illet çoğalırken bedenimde
Yürümek zorlaşa dursun dilim ebkem nazarım yok

Birikim mahsülü mülkümdeki noksanlığa rağmen
Şükür Âllâha canım var, yok'u yermek kararım yok

(1) Zati'nin gazelinden bir mısra'

Şitâ = kış

İllet = hastalık

Ebkem = konuşmağa muktedir değil

Nazar = görme kabiliyeti

Galiz = terbiyesiz, kaba

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

FERRUH

Ferruh olsun doğduğun gün, pîr zamânındır senin
Tok sözün, haysiyyetin bî-misl imânındır senin.

Devletin yüksek yerinden hak ve hukuk gözledin
Doğruluk, kalpten gelen müsbet lisânındır senin.

Milletin kalbinde yerleşmiş kelâmdan bâkiye
Milli Meclis kürsüsünden sıdk beyânındır senin.

Partiler nezdinde çirkin bir savaş yaptırtmadın
Sulh inancın hiç kırılmaz bir tüvânındır senin.

Duyduğum hisler yönünden mutlu tebrik yollarım
İltifâtın bestelenmiş hüsn-i zânnındır senin.

Mehmet ister çokça yıllar tatlı günler görmeni
Süphesiz herkes bilir dünyâ limanındır senin.
Kardeşim, Mevlâm bilir Cennet mekânındır senin.

Ferruh = kutlu

Bî-misl = emsalsiz

Sıdk = gerçek, temiz

Tüvân = güç

Hüsn-i zann = iyi sanma, güzel sezgi

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
/ . / / / . / / / . / / / . /

GİBİ GELDİ

Benim ömrümdeki seksen sene bir gün gibi geldi
Ama son hükm-i giyâbî bana sürgün gibi geldi

Bu habîs göç gelecektir diye her gün gocunurken
Ebeveynim ve ıyâlim buna üzgün gibi geldi

Yaşamın verdiği yüz binleri aşkın gama rağmen
Güzel anlar bile mâzîde kalan dün gibi geldi

Verilen hükm-i kazâî deniyor herkese şâmil
Bu hüküm pek garip ammâ, bana düzgün gibi geldi

Hükm- giyâbî = gıyâben verilen hüküm

Habîs = kötü

Ebeveyn = ana ve baba

ıyâl = çoluklar ve aile

Hükm-i kazâî = Allah tarafından verilen hüküm

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

BU BAYRAM

Ver yoksula ihsânı zekâtınla bu bayram
Fırsat bularak düşküne yardımda bu hengâm
Varlıklara gark, duygulu şahs olmaya hodgâm
Kıymetli olan canlı hayât bulmadan encâm
Ver yoksula ihsânı zekâtınla bu bayram.

Dünyâdaki insanlığa vicdanlı beşersin
Etfâl ile pîrâne dahî yardım edersin
Kurbân eti verdikçe de Allah sana versin
Kıymetli olan canlı hayât bulmadan encâm
Ver yoksula ihsânı zekâtınla bu bayram.

İhsân = bağış
Hengâm = mevsim
Gark = boğulmuş
Şahs = birey, kimse
Hodgâm = bencil
Etfâl = çocuklar
Pîrân = yaşlılar

Mefûlü mefâîlü mefâilü feûlün
/ / . . / / . . / / . . / /

GÖREBİLSEM BÂRÎ

Sana bir çift sözüm olsun benim. Ey sevgili kârî
Marazî hâlime bir kimse dahî olmaya zârî

Yalınızlıkları sarmış sorunum sabrı tüketti
Çoğalırken vatanın hasreti gurbet gamı-vârî

Okulun verdiği yetkiyle icâzet verebildim
Kalabildim bütün âlemdeki hengâmede ârî

Ölümün va'desi bir gün bana gelmiş. Bu değil gam
Feleğin yazdığı düstur kodu hâlen bile cârî

Ölebilsen bir an olsun buradan göçmeden önce
Bu sefil hâlini dehrin, görebilsen diye bârî.

Kârî = okuyucu

Marazî = hastalıklı, çaresiz

Zârî = ağlayan, sızlayan

Vârî = benzeri, gibi

İcâzet = talebelere verilen diploma

Hengâme = kavga, gürültü

Ârî = temiz, hür

Va'de = ödeme günü

Düstur = kanun

Cârî = yürürlükte

Dehr = dünya

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / / . . / /

KILIÇ

Hükemâ devlet-i âl günleri âbâd olasin
Hüküm etmek sana bir farz ise hemdâd olasin
Mütehakkim dili keskince Kılıçsın bilinir
Ama vâcib mi ki ma'sumlara cellâd olasin.

Hükemâ = hâkimler, bilginler
Devlet-i âl = yüksek mevki
Âbâd = şen, mes'ut
Hemdâd = adaletli, doğru, âdil
Mütehakkim = hâkimlik takınan, kuvvetli
Vâcib = yapılması gerekli

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün
. . / / . . / / . . / / . . /

BAŞARILI VE BAŞARISIZLAR

Az çalışmakla
çok menfaat bekleyenler.
Umumiyyetle hüsrana uğrarlar.
Çok çalışmakla
aza kannat edenler .
Ekseiya mesrur olurlar.

FİLİSTİN

İnsafsız adamlar veriyor komşuya dehşet
Yâ Râb, ne zaman son bulacak Gazzede vahşet

Makul mu ki yıllarca sürünsün bu cemiyet
İdrâki mi mahvetmeğe çıktın? Bu mu niyyet

Gökten gelerek hâneyi yeksân ediyorlar
Girdikleri köylerde de zulm sergiliyorlar

Yıldız düşüyormuş gibi gök âvizelerden
Kurşun geliyor vahşi amansız füzelerden

Yoksunken ilaçtan ve yemekten veya mâdan
Yağmur gibi lânet yağıyor sanki semâdan

Suçsuz bebeğin mâderi ölmüş baba mahkûm
Binlerce çocuklar gibi kız kardeşi mazlûm

Mehtâb görünür yavruların nurlu gözünden
Kan damlası tek tek düşüyor nemli yüzünden

Kalp ağrısı dinmez babalar bir yara bağlar
Tıfl uykusu gelmez bebeler durmadan ağlar

Gelmezse eğer yardımı dehrin şu yakında
Elbette Filistin yalnız kaldı akında

Yeksân = yıkıp yerle bir

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün
/ / . . / / . . / / . . / /

HEPSİ BU

Akla uyan havsaladır sağduyu
Hiss-i derûn duygusudur hepsi bu

Savt-ı bülend, savt-ı hazin kâffe yıl
Âkibet ins sâkit olur hepsi bu

Sağlık için çâre arar muttasıl
Vakti gelir meyyit olur hepsi bu.

Kabre konur defn edilir munfasıl
Sonrası yok hepsi budur hepsi bu

Havsala = anlayış
Hiss-i derûn = içten gelen- sezgi
Savt-ı bülend = yükses ses
Savt-ı hazin = hazin ses
Kâffe = bütün
İns = insan
Sâkit = sessiz
Muttasıl = ayrıksız, biteviye
Meyyit = ölmüş
Defn edilir = gömülür
Munfasıl = ayrı ayrı, fasılalarla

Müfteilün müfteilün feülün
/ . . / / . . / / . /

Gazzeli Bir Kız

Bir kız yaralanmış dediler körpe yüzünden
Yaş damlası tek tek düşüyor nemli gözünden
Müsteşfede doktorla çekingen konuşurken
Bir titremedir hissedilir yeğni sözünden

Taşlar duruyor şimdi yıkık hâne yerinde
Yoktur bir ufak tezkere mahvolmuş evinde
Fırsat bularak bir yiyecek şey talebinde
Bir terbiyedir hissedilir yeğni sözünden

Ablamla babam nerde diyor her seferinde
'Annem' diye hıçkırıyor her nefesinde
Günlerce süren Gazzede bir korku içinde
Bir besmeledir hissedilir yeğni sözünden

Müsteşfe = şifâ çadırı
Yeğni = hafif, zayıf ve yumuşak
Tezkere = resmi belge
Talebinde = istediği zaman

Mefûlü mefaîlü mefâîlü feûlün
/ / . . / / . . / / . . / /

NE GEREK

Boğulur katrede cismim bana ummân ne gerek
Çıkamazken su içinden bana bârân ne gerek.

Yaptığım suçları bir ben bilirim bir de melek
Üzerim kendimi kendim bana düşman ne gerek.

Bu kadar mel'anetin fâili İblis bir ara
Hilekâr nefsimi çelmiş bana şeytan ne gerek.

Meşe olsun kavak olsun dağımızdan kesilen
Bana ahşap kutu lâzım buna orman ne gerek.

Görünen râh-ı fenâdır. Giderim ben gülerek
Celebin bir kulu oldum buna bürhân ne gerek.

Katre = damla

Bârân = sağnak halinde yağmur

Mel'anet = mel'unluk, şeytanlık, yaramazlık

Râh-ı fenâ = yokluk, ölüm

Bürhân = delil, ispat, tanık

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

. . / / . . / / . . / / . . /

ACZ (Müstezad)

Ben tevazû arzederken ihtiyârım yükselir
İhtiyar-dinç az değil

Acz-ikdâmım benim sıdk âciziyetten gelir
Pîr-acûz âciz değil

Tevazû = alçak gönüllülük
İhiyar = seçenekler, katlanma kabiliyeti
Acz-ikdâmım = beceriksizliğim
Sıdk = hakiki
Âciziyet = tevazû
Pîr-acûz = yaşlı kimse
Âciz = güçsüz

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün
/ . / / / . / / / . / / / . /
Fâilâtün fâilün
/ . / / / . /

SABIR

Yaza geldikçe çimenler yeşerir yol güzerinde
Gelişen kekre koruklar bal olur kendi yerinde

Hayır işlem yapanın yâd edilir şöhreti ancak
Kötülükler dolu dünyâda kalan hayr eserinde

Suçtu ikrâr edecek pişmana kesret yazık olsun
Nedemin faydası yok kimseye en son nefesinde

Bütün ömr müddeti bir ceht ile hıfzettiği zerrin
Yok olur kıymeti ukbâ yolunun hâss seferinde

Yolu bir sabr-ı cemil gösterecek sâbire bir gün
Erişir mü'min emin menzile ihlâs seferinde

Kesret = pek çok

Nedem = pişman olma

Zerr = altın

Hâss = özel

Sabr-ı cemil = Allahtan gelen acıya dayanma

İhlâs = temiz inanç ve tutku

Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / / . . / /

DUA 2

Küfür etmek ile ma'rûf reh-i bî râh
Gibi gümrâhı gören bir kibar âgâh
El açıp yalvararak kaldığı yerden
Dedi 'Hâşâ' bize göstermesin Allâh.

Yetiyor secde için köyde namazgâh
Bir ibâdet yeridir böyle nazargâh
Temiz ihlasla salât, Hakka itâat
Ve oruç, mü'mine farzdır, alimâllah

Kötü bir yol olamaz tuttuğumuz râh
Bizi şerden korusun Rabb, maazallâh
Çizilen yolda giden, nefesine hâkim
Kulu, bir şeytana râmetmesin Allâh.

Ma'ruf = belli

Reh-i bî râh = münasebetsiz

Gümrâh = yolunu şaşırılmış

Âgâh = bilgili kimse

Hâşâ = asla

Namazgâh = namaz sahanlığı

Nazargâh = bakılan, gözlenen yer

Savm = oruç

Alimallâh = allah bilir

Maazallâh = allah esirgesin

Râm etmek = boyun eğmek

Feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / /

MENŞEİM

Menşeim lâ-edri olmuş menzirim ma'ruf değil
Seksenin fevkinde yıldan bulduğum şevkler benim.
Zikr-i mâzî, fikr-i ferdâ, bendeniz ma'tuf değil
Ömrümün tûl sürmesinden duyduğum zevkler benim.

Menşeim = geldiğim yer

Lâ-edri = bilinmez

Menzil = konaklanacak yer

Ma'ruf = belli

Fevkinde = üstünde

Şevk = neş'e, sevinç

Fikr-i ferdâ = istikbale (ahirete) ait düşüncesi

Zikr -i mâzî = geçmişten bahsetme

Ma'tuf = yönelme, birine bağlı

Tûl = uzun müddet

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

/ . / / / . / / / . / / / . /

BEYİTLERDEN BİRKAÇ DEMET (1)

Yazının Te'siri

Sözün en makbülünün te'siri kalmaz yel alır
Ama derc ettiğimiz bir yazı defterde kalır.

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

* * * * *

Öğrenmek

Bize öğretmedi mektep hilesiz kendimizi.
Ama şeytan gelip öğretti bizim fendimizi

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

* * * * *

Hakiki Hastalık

Çâresiz dertlerden evvel çâre taleptir niyaz
Derde elbet çâre vardır. Çâresizliktir maraz.

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

* * * * *

Haber

Bir acemi gonca şâir bu hayata çokça güldü
Ölüme ve mevte dâir yazamadan öldürüldü.

Fei fei fâilâtün fei fei fâilâtün

* * * * *

Küreselden ders alırken hem tegetsiz hem kirişsiz
Şimdi depresyonda gördük güçlü insan aç ve işsiz.

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

İBLİS KİBRİ

Bir zamanlar genç iken ben, bende İblis kibri vardı
Haddi aşmış bencilik dağdan da yüksek dev kadardı

Gençliğin sarhoş başından hissiyatsız bir hevesle
Bön bön bürlenmiş gurûrum yem yeşil bir nevbahardı

Tâ içimden fıskıran korkunç cesâret sayesinde
Affedilmez hârekâtım sanki cedden yadıgardı

Her bakımdan tam cehâlet hükmederken böyle
günler
Ben kararsız kaldığımdan güçlü nefsim şehriyardı

Bilgi haznem, mantığım, fikrim gelişmiş günlerimde
Can gönülden tıfl eğitmek bende yerleşmiş şîardı

İhtiyarlık kalpte müzmin hastalıklar gösterince
Eski şahlanmış şetâret şimdi artık bir nigardı.

İblis = şeytan
Haddi = hududu
Bön = budala, aptal, şaşkın
Cedd = dede
Şehriyâr = hükümdar
Şîâr = alamet, özellik
Tıfl = çocuk
Müzmin = süregen
Şetâret = sevinç, neş'e
Nigar = Resim

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilâtün
/ . / / / . / / / . / / / . / /

BU NİHÂNDIR

Yüce Allâhını Peygamberi inkâr
Eden El-Âd denilen kavme ne oldu?
Bu ziyandır, bu ziyandır. bu ziyân.

Din-i Hakk tâlibi mü'mine izhâr
Ramazan şartı olan savme ne oldu?
Bu imândır, bu imândır, bu imân.

Sonu mahşer olacak herkese icbâr
Edilen rûz-i elest yevme ne oldu?
Bu nihândır, bu nihândır, bu nihân.

Hûd = Yemen taraflarında Hûd Peygamber
tarafından imana getirilemediği için helâk olan
kavim'in adıdır.

İzhâr = gösterilen

Savm = oruç

İcbâr = cebredilmiş

Rûz-i elest = Cennette ruhların bir araya geldiği gün

Nihân = gizli.

Feilâtün feilâtün feilâtün

. . / / . . / / . . / /

ŞÜKRÂN BORCU

Bir mükemmel sıhhatin kaptanıyım
Sekseninden sonra vecd sekrânyım
Hamdülilâh külli hâl. Rabbım senin
Verdiğin ni'metlerin şükrânyım.

Vecd = Heyecenla ilâhi aşka dalma
Sekrân = sarhoş
Hamdülillâh = Allaha şükür
Külli hâl = bütün haller için

Failâtün failâtün failün
/ . / / / . / / / . /

GENÇ BİR KIZA

Yem yeşil, hevesli, çağla şimdi git
Son baharda bâdem ol da gel sanem.
Tatlı bir kemâl-i zevkle ol vakit
Hazz olur seninle işve lâ-cerem.

Sanem = güzel kimse
Kemâl-i zevk = zevkin yüksek derecesi
Hazz = hoş, sevinç, memnunluk
İşve = gönül çelme, eğlence, flört
Lâ-cerem = kuşkusuz, şüphesiz

Fâilâtü fâilâtü failün
/ . / . / . / . / . /

NE OLUR

Bir gelişmiş gül koparsan zerd olur
Karlı yüksek dağda rüzgar serd olur

Bazı insan hak yemekten zevk duyar
Hoş görürsen sanma nâ-merd merd olur

En küçük bir hastalık müzminleşir
İbtîlâlar çaresiz bir derd olur

Mal ve mülk makberde etmez beş para
Cerd doğan mahlûk göçerken cerd olur

Ömrü bitmiş şahs verir son bir nefes
Rûh uçar, cansız vücut toz gerd olur.

Zerdolur = solar

Serdolur = soğuk ve haşin

Nâ merd = korkar, alçak

Merdolur = yiğit

müzmin = süregen, kronik

İbtîlâ = alışkanlık, tiryakilik

Cerdolur = çıplak

Gerdolur = toprak

FâilÂtün fâilÂtün fâilün

/ . / / / . / / / . /

İHTÂR

Çoktan beri sıhhatlı yaşam bende emeldi
Tedbîrleri ihmâl, çürüyen mi'demi deldi
Sâl-dîde olan kalbime ihtâr mı verildi
Yâhut beni mihmân edecek çağrı mı geldi.

Sâl-dîde = yaşlı, ihtiyar
Mihmân = konuk

Mefûlü mefâîlü mefâîlü fûlün
/ / . . / / . . / / . . / /

TERRORİSTLER HER YERDE

Evde

çocuğun istediğini yapmayınız

terrorist olur

Telefonun kablosunu keser

Okulda

öğrenciyi sınıfta bırakın

terrorist olur

Öğretmeni bıçaklar

Sporda

Tuttuğu takım kaybetsin

terrorist olur seyirci

Hakeme söver, hakemi döver

Kentte

hizmette eksiklik olursa

terrorist olur halk

Belediyelere vergi vermez

Ülkede

Partisi seçimlerde kaybedince

terrorist olur partizan

Camları kırar, binaları yakar

Dünyada

milletleri çiğne, halkın hürrüyetini al

hepsi terrorist olur

Neler yapmaz ki, ölünceye kadar.

Öğrencilerle hasbıhal (6)

ŞİİRDE ELEŞTİRMELER

Ahmet: Bugünlerde neşredilen şiirlerin çoğu 'Çok güzel' diye övülüyor ve ödül alıyorlar. Güzel şiir ne demektir ve nasıl yazılır?

– Herhangi bir şeye güzeldir demekle güzel olmaz. Bir şeyin güzel olabilmesi için kamu tarafından kabul edilen bazı vasıflara haiz olması lazım gelir. Burada güzelin vasıflarına girmeden evvel şiirin anlamını belirliyelim. Şiir bizim anladığımızıza göre bir fikir kavramının (duygu, düşünce, bilgi, hayal, sevinç, hüzün rüya, manzara, içtimai durum.....vs) düzgün ve sistemli bir şekilde ifade edilmesidir. Hal böyle olunca ortada bir fikir, bir mevzu vardır. Şiir bu fikiri sistemli bir şekilde, kulağa hoş gelebilecek şekilde söyleyebilmek yeteneğidir. Şiire bu noktadan bakarsak, fikirlerin güzel bir şekilde sunulması için daha önce gelen şairler tarafından tatbik edilen kuralların hiç olmazsa bazılarında uygun olması zaruretini görürüz.

ŞİİRDE KURALLAR

Evela bu kuralların neler olduğuna bakalım, sonra da yazılan bir eserin bu kurallara ne kadar uyabildiğini tesbit edelim. Herhangi bir şairin bu kurallara tamamen uyması şarttır diye bir kanun yoktur, fakat bu kurallara ne kadar çok sadık kalınırsa şiir o kadar güzel ve başarılı olalirir.

ŞİİRDE YABANCI UNSURLAR

Kemal: Eski şiirlerde Arapça ve Farsça kelimeler vardır. Biz bunları anlamıyoruz.

- Anlamıyoruz demiyelim. Biz bunları öğrenmedik dersek daha

doğru olur. Esasında bu kelimelerin çoğu biraz değiştirelerek dilimize geçmiş ve Türkçeleştirilmiştir. Müsbet bir yaklaşımla ve biraz da çaba sarfederek bu kelimeler çabucak öğrenilebilir. Yeter ki bir heves olsun, bir istek olsun. Bunun için de mümkün olduğu kadar çok okumak ve sözlüklere bakıp kelimelerin kök manalarını öğrenmek yeterlidir.

Derviş: Osmanlı devrinde Divan şairlerini halk anlamıyordu diyorlar. Bu doğru mudur?

- Hayır. Doğru değildir. Bu günkü nesile bu doğru gibi geliyor veya doğru gibi gösteriliyor. Esasında o zamanki halk şairleri ile divan şairleri arasındaki fark bugünkü okumuş, üniversite me'zunu bir kimse ile okumamış bir kimsenin arasındaki, kelime bilgisi bakımından fark daha az olduğunu savunabiliriz. Halk şairlerinin bazılarının divanları olduğu gibi divan şairleri de hece vezni ile şairler yazmışlardır ve hemen hemen aynı kelimeleri de kullandıkları vakidir. Yapılan araştırmalara göre Yunus Emre'nin yazdığı şairlerde yüzde yirmiye yakın bir kısmının Arapça ve Farsça olduğu meydana çıkarılmıştır. Nedim'in yazdığı şarkılara bakarsanız onların da öz Türkçe kelimelerle dolu olduğunu görürsünüz. Anadoluda yaşayan hece vezi ile yazan ve saz çalan ozanların Farsça ve Arapça bildikleri ve İstanbuldaki divan şairleriyle temaslarını tesbit edebiliyoruz. Bunları teferruatıyla incelenmesi ilerdeki tarihlerde yetkili edebiyatçıların programları arasına girer.

Kemal: Bir şiiri elimize aldığımız zaman nasıl bir tetkik neticesinde eleştiyi ne esaslar üzerine yapabiliriz?

– şimdi tefarruatı ile bu konuştuklarımızı iki güzel denebilecek manzume üzerinde metodik ve mukayeseli bir şekilde tetkik edelim.

–

Seğirdi Gözüm

*Sönmedi, yetmiş yedi yıldan beri yandı közüm.
Avdete az kaldı zaman der bana gizli sözüm
Sağ kulağım çınladı dün, şimdi seğirdi gözüm. (2)*

*Mechûl olan hiss-i derûn başka neler biliyor
Kaç senedir gâib olan dost mu bugün geliyor
Belki ketûm duygularım son günü müjdeliyor
Sağ kulağım çınladı dün, şimdi seğirdi gözüm. (2)*

Bu şiirde, kafiyeler: çözüm, közüm, sözüm, gözüm ve geliyor, müjdeliyor tüm kafiyedir. Cinaz yok olduğu gibi yarım kafiye de yoktur. Son mısra tekrar edildiği için redif hissini veriyor.

Vezin: Aruz vezninin Müfteilün, müfteilün, müfteilün, feilün kalıbı ile yazılmıştır. Burada imâle ve ulama hataları yoktur, fakat bir zihaf hatası vardır. Mechûl kelimesi iki kapalı heceden yapılmış olduğu halde burada bir kapalı bir açık olmak üzere kullanılmıştır ki mechuuul kelimesini mechul diye okumak icab ediyor.

Mana: Şair, ölümün başkalarının başına geldiği gibi kendisine de yaklaştığını söylemek istiyor.

San'at: 1- Kinaye: Şair ölüm kelimesini kullanmıyor. Fakat kinayeli olarak başka kelimeşlerle ölümüm kendisine de yaklaştığını hissettiğini ima ediyor.

2- Göz seyirmek zamanına göre hayra veya şerre delalet edermiş, tıpkı kulağın çınlaması gibi. Burada geleneğe bir atıf var.

3- Allagori dedikleri temsili istiare var. Şair, ölümün gelişini başka bir kelime ile daha canlı bir şekilde anlatmağa çalışıyor.

4- Avdet ve son gün kelimeleri de mecaz san'atını yaparak maksadı başka kelimelerle izah etmek istiyor.

Gaye: Şairin gayesini bilemiyoruz. Fakat şair duygularını dostları ile paylaşmak ve kendi kendine ölümün yaklaştığını hatırlatmak gibi açıklamalar yapmak istiyor olabilir.

Ramazan Bayramı temennileri

Nice bayramları görmek nasib olsun bize dostum. (1)
Yüce Mevlâ vere sıhhat ve âfiyet (2) size dostum.

*Açılır fitr-ayının günleri cennetteki ebvâb
Nur açar mü'mine aftâb, görünür her gece mehtâb.*

*Ramazan şehrini tekrar görelim şa'şaaarla
Gülelim, dolduralım bayramı şen kahkahalarla.*

*Büyük akrâbaların yeddini öpmek gerekirken
Gidelim bayramı tebrîk edelim bir sabah erken.*

*Bu mübârek îd-i-sağir (3) günü hep âlemi islâm
Yaşasın sulh ve sükûnetle. Mezellet bula encâm.*

*Sakın ihmâl ile Mehmet, unutup (4) geçme bu bayram
Fakîr (5) eytâma da yardım gerekir muhterem eyyâm.*

*Feilâtün feilâtün feilâtün feilâtün
. . / / . . / / . . / / . . / /*

Burada

*(1) kafiyele, bize-size, ebvâb-mehtâb, şa'şaaarla-kahkahalarla,
gerekirken-sabah erken, islâm-encâm, bayram-eyyâm tam
kafiyedir.*

Vezin bakımından:

*(2) ve âfiyet kelimesindeki â uzun okunması lazım gelirken açık
hece olarak kabul edilmiş kısa bir şekilde okunduğu için zihaf
vardır.*

(3) *îd-i sağir* kelimesindeki *î* uzun okunması lazımken kısa olarak okunduğu için *zihaf* ve *sağir* kelimesindeki *sa* hecesi açık olduğu halde kapalı olarak kabul edildiğinden *îmâle* vardır.

(4) *Mehmet*, *unutup* kelimeleinde *ulama* olmasına rağmen **me tu** yerine arada *virgöl* olduğu için **met, u** arasındaki *ulama* tesirini gösteremiyor. *Mehmet* dedikten sonra biraz duraklama var demektir. Bu bakımdan hata sayılmaz.

(5) *Fakîr eytam* da bir *ulama* var ve *ulama* neticesinde *fakir*deki *î* hecesi kapalı olduğu halde açık olarak kabul edildiğinden *zihaf* vardır.

(6) *Şiirin bütün beyitleri mana bakımından bir mevzu'dan bahsettiği için konu birliği olduğu için* bu gazele **Yek Ahenk** gazel adı verilir.

(7) *Gaye bakımından şair kendine Ramazan Bayramında yapması gelen şeyleri hatırlatması ve dostlarına ve akrabalarına bazı temennilerde bulunmasıdır.*

(8) *Edebi sa'atlar bakımından:*

Öğrencilerle hasbıhal (8)

ŞİİRDE SANATLAR

Derviş: San'at şiirin neresinde olmalıdır? Şiirin yazılışında mı yoksa manasında mı?

- San'at şiirin hem yazılışında, hem mamasında hem de ses uyumunda yapılabilir. Şiirde san'at şiirin güzelliğini arttırdığı gibi ses uyumundaki san'atlar şiirde nağmeyi temin ederek kıymetini de artırır. Mecaz, teşbih, istiare, kinaye, güftedeki söyleyiş tarzı, yanında imgeler, simgeler, kelime oyunları, bilmeceler ve tarih düşürmelere de şiirde yer verilir.

Benzetme sanatı , (Teşbih), Bir şeyin nitelikliğini bilinen başka bir şeyin niteliğini örnek olarak göstermek suretiyle izah etme san'atıdır. Divan şiirlerinde çok kullanılan söz san'atlarından biridir. Benzeyen, benzetilen, benzetme yönü ile benzetme edatından ibarettir. Teşbihte bu özelliklerden biri, veya ikisi eksik olabilir.

*Gece rakseylediğin meskene meyhâne demişler
Kimi meyhâne değil zevk dağıtan hâne demişler*

*Çoğu gurbettede olmuş bu harâretli mekanda
Sana meftûnlara, dil-beste-i pervâne demişler*

*Gözucundan yeni hayranlara baktıkça yakından
Eminim, sendeki gök gözlere mestâne demişler*

*Bize mecliste hakîkatleri nakleylediğin gün
Yakışık hüsn-i mekâl zikrine, efsâne demişler*

*Yarı mahzûn birinin kavline aldanma sakın sen
Fatin'in şî'rine onlar, lafz-ı divâne demişler.*

*Burada meskene= meyhâne, meftûn=pervâne, gök gözlere= mestâne,
zikrine= efsâne, Fatin'in şî'rine = lafz-ı divâne'ye benzetilmiş.*

-

İstiare, benzetmenin bir türüdür. Aynı zamanda hem mecaz hem de benzetme niteliklerini taşır. İki şey arasındaki benzerlik, benzeyen ile benzetilen ve benzetme yönü ve edatı birarada bulunur. Açık istiarede yalnız benzetilen söylenir. Kapalı istiarede yalnız benzeyen söylenir. Temsili istiarede (allegori) konu başka bir şeyle anlatılmağa çalışılır. İstiareden maksat söylemek istenilen fikri daha canlı bir şekilde ifade etmek istenmesidir.

*Yarışırken beni görsen deli divâne sanırsın
Ama halvette iken bendeni mestâne sanırsın.*

*Sen eğer Türkçeyi sâf kalb ile hatm edemezsen
Bu beyitlerde geçen sözleri efsâne sanırsın.*

*Gece eğlencede hamr içmeyi dostlarla yaparken
Şeb ü rûz şî'r okunan yerleri meyhâne sanırsın.*

*Yazılan lafların anlamlarını bir bilebilsen
Gelişen bilgini girdap gibi pervâne sanırsın.*

*Atik Osmanlıcanın vardığı yerden bakılırsa
Edebî Mehmet'i sen kültüre bîgâne sanırsın.*

Fikirleri doğrudan doğruya değil fakat dolayısıyla anlatmak isteyen edebi bir söz sanatına da Kinaye denir. Söz hem gerçek hem de mecazlı anlamda kullanılır. Hakiki manası nazara alınması mümkün iken mecazi manasının pekiştirilmesi sanatına denir.

*Köyümün muhtarı, yok zerre kadar ârı, uzundur bir eli.
Okumuş bir sene Almanyada, olmuş sıradan bir De Pe'li.
Onu biz seçtik aday dört sene evvel, bilirim. Belki de o,
Koca bir bankada hortumcu müdürdür veya milletvekili.*

ŞİİRDE SİMGE

Recep: Son günlerde SİMGEÇİLER diye bir kulüp kurulmuş. Bu şairler şiirlerinde sembol ve imge yapmaktadırlar. Bu sembol kullanma sanatı Divan edebiyatında ne ile karşılaşır.

- Simge, gizli anlam, sembol ile herhangi bir fikri doğrudan doğruya değil zımnen yani kapalı ve dolambaçlı bir şekilde bir sembol vasıtasıyla ifade etme sanatına denir. Buna Divan edebiyatında Mazmun denir. Divan Edebiyatında muhtelif şiirlerde muhtelif şairler tarafından kullanılmış olan Mazmunlarla maksadı dolayısıyla anlatılan söz sanatları çoktur. Kelimenin asıl manası yanında zımnen kastedilen sembolik manası olan kelimeler şiirde daha mühim yer alır. İlk defa söylenen mazmunlara BİKR-i MAZMUN denir.

Bu sembolik manada kullanılan mazmunları (Bugünkü deyimle simge'leri) daha da teferruatlı incelersek şunları görürüz. SAKÎ ile ilgili mazmunları Melek, peri, bülbül, mah, sultan, taze, mihriban, kamuran, fitnedil, işvekar kelimeleri ile karşılaşırız.

ŞARAP için kullanılan mazmunlar için Güher, lal, nur, cila, ateş, can, saf, zer, yakut, nar, tab, lale, kimya, miftah, efzun, kan, deva,

şifa, kelimeler gibi nicelerini buluruz.

Örnek:

*Yanağından bir öpüş dertlere merhem oluverdi
Ama bir bûs-ü kenar herkese mahrem oluverdi.*

(Öpüşüp kucaklaşma manasına gelen Bus-u-kinar iki kelimededen yapılmış bu tabir edebiyatımızda Nedim, Baki, Vecdi, Ahi, Bursalı Belîğ, İzzet Paşa tarafından kullanılmıştır.)

Sana gerdanlık yaptım onu kimse göremez
Kuyumcuda yapılmaz bahçelerde türemez

Öyle bir gerdanlık ki benzemez hiç bir şeye
Ben kendimde sakladım zayi olmasın diye

Otuz üç tanesini ardı ardına dizdim
Gözlerimi kapayıp renkli resmini çizdim

Göz yaşımıla silerek pırıl pırıl parlattım
Yüreğimin en ücra bir köşesine attım

İşte orda kalacak sen dönünceye kadar
Veya içimde yanan kor sönünceye kadar

Ben göçmeden gelirsen gerdanına takarım
Gerdanlıkla gerdana haşre kadar bakarım

Öyle bir gerdanlık ki benzemez hiç bir şeye
Öpücüklerden yaptım sana yakışsın diye

GÜL

Gül dalında güzeldir koparınca üzülür
Çelenge koysan bile orda çabuk büzülür

Allah onu yaratmış dikenler arasında
İyi kötü günlerin akında karasında

Ona dokunmak değil yalnız bakmak isterim
Eğer fırsat bulursam "Seni severim" derim

Olgun gülün yanında üç tane gonca gül var
Üç tane de tomurcuk, ateş böceği kadar

Hepsi ona muhtaçtır, hepsi eline bakar
Birbirinden ayırmak yüreklerini yakar

Ama çok istiyorum yanımda olmasını
Gözüm gibi bakarım önlerim solmasını

Fakat bir gün gelecek o gülümle yan yana
Oturup içeceğiz vuslatı kana kana

Şimdi kadere küsüp ağlarım güle güle
Bu ihtiyar halimde aşık oldum o güle

ÂHENK, (Uyum, harmoni) Şiir okunduğu zaman, musikide olduğu gibi, bir tempo ve nağme meydana çıkarmasına denir. Divan şiirinde musikinin ahengini görmek hiç te zor bir şey değildir. Aruz vezni, kafiyeler ve redifler yanında söz ve ses tekrarlamaları, eda ve selaset bu nağmeyi ve ritmi temin eder. Mısralara dilin konuşmalarında olduğu gibi akıcılığa yer vermek

ve bilinen atasözlerin yanında deyimler kullanmak ta bu ahengi terennüm etmağę yardım eder.

(Nağmeyi terennüm edebilmek için yıldızlarda biraz duraklıyarak okuyunuz)

Fâilâtun * Fâilâtun * Fâilâtun * Fâilun

*Kâinattan*feyz alan her*şeyde vardır*bir nizâm
Ger nizâm ek*sikse aslen*derc olur bir*den kiyâm.*

*Nazmda aruz *bir vezindir,* farzolan sırf *anane
Çok denenmiş* bir makamdır* mûsikîden* farkı ne.*

Veznden âri dengesiz meb*nî binâ lar*var değil
Ölçüsüz â*hengi yok his*si kelâm â*sar değil.*

*Bir şiirden *nağne gelmiş* şarkıda â*henk gibi
Bir makâmdan* bir makâma *fâilâtün *denk gibi.*

Her beyitten ses gelirken* hoşlanır dört *zâviye
Muttarid ritm*ler saçar her* kıt'ada tüm *kâfiye.*

*Özlü sözler*den yapılmış*her veciz mıs*ra' yaşar
Vezni âruz,* nağme mevcut *şi're tüm dün*yâ şaşar.*

*Böyle bir vezn*kullanılmış *altıyüz yıl *muttasıl
Böyle makbul *vezni şâir *kullanır bin*lerce yıl.*

Akrostiş:

Mustafa: Hece vezni ile şiir yazan bazı şairler Akrostiş adı altında bir çeşit şiir yazıyorlar. Bu usul bir edebi san'at mıdır?

- Olabilir. Akroştîş (Uçlama) tipi şiirde mısraların ilk kelimelerin

baş harflerinden meydana gelen bir isim veya bir kelime yapma san'atıdır. Buna Divan edebiyatında süslemek manasına gelen Muvaşşah ve ma'na çıkarma manasına gelen İstihraç ta denir. İşte bir örnek:

*Yıllarca güzel resmine bakmakla yetindim
İrmaktan akan sel gibi coştum ve sevindim.*

*Lâkin seni şahsen görebilmek var emelde
Dürrât kadar ahterle buluşmak yaban elde.*

*İsrâra ne hâcet, kaderin yazdığı buysa
Zevkyâb oluruz gökteki mahtâb bizi duysa.*

*Bu şiirde mısra'ların baş harfleri yan yana getirildiğinde
YILDIZ kelimesi çıkar.*

İLHAM

İlham gelebilmesi için herhangi bir mevzuda bazı fikirlere sahip olmak, üzerinde tutkunmuş gibi fazlaca düşünmek ve bir çıkış yolu aramakla olur ki o zaman insanın içine ilham doğar.

Derviş: İlham gelmezse şiir yazılmaz diyorlar. Bu doğru mudur?

- Bazı insanlar ilham beklerler, fakat şairler umumiyyetle okumak suretiyle yeni yeni fikir ve bilgilere sahip olurlar ki 'Ben bu fikri daha iyi ifade edebilirim' dedikleri zaman kendilerine ilham gelir. Şunu da unutmamak lazımdır ki yalnız ilhamla da şiir yazılmaz. Herhangi bir eşerin şiir kalitesine ulaşabilmesi için ilhamdaki fikirleri bir san'atkar gibi hatta bir kuyumcu gibi işlemesi ve bir mücevher haline getirmelidir. İşte o zaman okuyucu o güzel şiiri

beğenir, ezberler, defalarca okur hatta başkalarına bile okumalarını tavsiye eder.

Mustafa: Şiir bir ilham işidir diyorlar. Bu kanuda neler öğrenebiliriz?

– Olabilir. Fakat ilham kolay kolay kendiliğinden gelmez. İlhamın gelebilmesi için okumak, araştırmalar yapmak, tecübelerden istifade ederek bilgi geliştirmek gerekir. Bilinçsiz ilhamı başkalarıyla paylaşmak nasıl olur düşünebilir misiniz? Şair ya kendi sesi ile veya başkalarının sesi ile konuşur. Mes'eleleri açar, dertlerini, duyduklarını veya hayal ettiklerini nizamlı bir şekilde anlatır. Okuyucu 'Bu şiir benim için yazılmıştır. Ben de böyle düşünüyorum' diyebilirse işte o zaman şiir güzel olur ve devamlılığını idame ettirir.

TANITMA

Öğrencilerimin Osmanlıca (Eski yazı) ile yazılmış manzumeleri okumalarını kolaylaştırmak maksadıyle bu sayfalar hazırlanmıştır.

Elyazımın tashihini yapan
MÜSLÜM YILMAZ' a
teşekkürlerimi bildirir
sevgilerimi sunarın

Fatin